

pobočnih grana. Grebenom se može nastaviti do zanimljivoga isturenog jugoistočnog vrha, odakle se pruža lijep pogled na Jasenačko i Drežničko polje, Klek te Velebit. Prema jugozapadu, odnosno moru, vidik zatvara greben Kolovratskih stijena te Ričičkog bila.

VELIKA JAVORNICA (KT-6) - SKLONIŠTE U DULIBI (KT-7), 4 h

S vrha na kojem je smještena kutija sa žigom vratiti se natrag na stazu (2 min) i zatim skrenuti ulijevo, na jug, ispod glavnog grebena i jugoistočnog vrha. Ovdje staza zakreće udesno, na zapad, i strmo se spušta na omanju zaravan. U nastavku je staza položita kroz mladu šumu, a zatim se spušta kroz dobro razvedenu stijenu prirodnim serpentinama na šumsku vlaknu te njome zakreće u južnom smjeru. Nakon 100 m hoda vlakom prolazi se kraj nestalnog izvora, koji se pojavljuje samo u vrijeme snijega i kiša, a nestaje u ljetnim mjesecima. To mjesto nazvano je *Kristinin izvor*. Od Velike Javornice do *Kristinina izvora* potrebno je oko 45 min. Nastavljamo dalje vlakom preko kamene zaravni, obilazeći s lijeve, istočne strane izraziti vrh - Krpan bilo (1280 m). Put se postupno spušta ulijevo do prekrasne Bunjevačke poljane. Naročito je zanimljivo u rano proljeće, kad je jedan dio poljane pod snijegom, a u drugom, osunčanom dijelu, cvjetaju prvi vjesnici proljeća. Staza i dalje nastavlja u južnom smjeru te presijeca poljanu i ponovo ulazi u šumu. Put se nastavlja do omanjeg prijevoja, a zatim, slijedeći oznaku, treba ići oko 400 m blago uzbrdo, do dolca što ga krasi tri javora stara neko-

liko stotina godina. Odatle mu i potječe naziv *Tri javora*. Nastaviti vlakom južno te nakon 10 min izaći na omanju zaravan. Od tog mjesta se može strmo nizbrdo izaći na cestu Jasenak - Novi Vinodolski (20 min). Jasenak je od mjesta silaska udaljen oko 10 km. Naš put izrazitom vlakom skreće udesno, sve do njenog spoja sa šumskom cestom (15 min). U nastavku ići cestom do mjesta na kojem čini serpentinu (ulijevo), a potom skrenuti udesno i idući vlakom kroz gusti bukvik ponovno izbiti na cestu (5 min). Nakon 10 min hoda cestom stižemo do vidljivog okretišta. Napustiti ovdje cestu i skrenuti udesno, na zapad, zaraslom vlakom. Staza vijuga kroz gustiš i jedva vidljivu vlaku postupno se dižući do omanjeg prijevoja (10 min). Iza prijevoja staza laganim spustom izbija na cestu koju siječe i ulazi na livadu iza ostataka negdašnje oštarije, stari Stalak. Tu staza ponovno izbija na *Rudolfinu*, lijepo izvedenu cestu od Ogulina preko Jasenka do Novog. Danas je ta cesta potpuno asfaltirana od Jasenka do Novog Vinodolskog. Naša markacija nastavlja od starog Stalka *Rudolfinom* udesno, na zapad, oko 300 m, te dolazi do lugarnice na Stalku. Ukupno od vrha V. Javornice do Stalka ima 2 h hoda.

Stalak

Lugarnica Stalak je nekad bila dobro održavana šumarska kuća. Međutim, danas je u lošem stanju, s jednom polovicom zgrade otvorenom. Planinarsko društvo "Strilež" iz Crikvenice dobilo je na korištenje lijevi (istoči) dio lugarnice koji je preuređen u sklonište.

Međutim, sklonište je zatvorenog tipa tako da planinari nemaju od njega koristi. Pored kuće je velika cisterna u kojoj je voda dvojbene kvalitete. Od lugarnice se može cestom (*Rudolfinom*) natrag do Jasenka, 12 km ili pak prema moru u Novi Vinodolski, oko 30 km.

Od Stalka na jug markacija nastavlja iza kuće kroz lijepu šumu, blago se spuštajući do šumske ceste (15 min). Staza siječe cestu i vijuga kroz šumu, i to najprije lagano nizbrdo, a zatim strmije do druge šumske ceste (20 min). Na cesti je postavljen smjerokaz koji upućuje nadesno, na zapad, te cestom oko 15 min. Pri kraju je napušta, ali ide usporedno s njom starim šumskim putom sve do starog skloništa u Dulibi. Od Stalka do starog skloništa potrebno je 1 h hoda.

Od smjerokaza nakon 300 metara ostavljamo cestu i skrećemo lijevo (istok) prema *Zelenoj kući*. Inače, stara markacija je upućivala nastavak cestom u smjeru skloništa *Stara Duliba*. Na priloženoj karti stara trasa puta označena

Markacije - putokazi

je crtkanom linijom. Markacije do starog skloništa više se ne obnavljaju. Nove markacije nastavljaju vlakom kojom se spuštamo do asfaltne ceste što spaja *Rudolfnu* s cestom Tomići - Alan na mjestu gdje se odvaja šumska cesta prema dnu Dulibe. Tom makadamskom cestom nastavimo oko 600 metara, te skrenemo desno uzbrdo vlakom do staze što vijuga između prorijeđenih, ali prekrasnih stabala jela i bukava. Impresivna je njihova visina i vitkost. Put je ovdje lijepo položen; doima se kao da šetate kroz kakav perivoj, a ne kroz nekadašnju prašumu *Gluhe Kapele*. Nakon 15 min počinje postupni uspon do proplanka na kome se uzdižu mlade jele posađene 1979. god. kad je objavljeno prvo izdanje vodiča. Danas je to već izrasla šuma tako da se staza mora probijati kroz gusto raslinje bez vidika. Skreće se nalijevo, na istok i nakon manjeg uspona nastavlja se skrećući na jug uskim grebenom što kao most

Bijele stijene - "Biskupova kapa"

vijuga između dubokih vrtača s lijeve strane i uske doline s desne strane. Kada se dolina i staza sastanu, treba skrenuti ulijevo i popeti se na brijeg te izbiti na šumsku cestu kojom se nadesno (sjever) može doći do *Rudolfine*, a nalijevo (jug) do ceste za Alan. Odmah pored ceste smještena je lugarnica pod Ričičkim bilom, tzv. *Zelena kuća* u kojoj se danas nalazi novo sklonište u Dulibi. Kako sklonište *Stara Duliba* nije više u upotrebi to je tijekom 2010. god. marom mlađih članova HPD "Vihor" izveden i markiran kraći prilaz do sadašnjeg skloništa, odnosno *Zelene kuće*. Time je i cijela dionica između Stalka i skloništa u Dulibi skraćena za oko 20 min hoda. Na priloženoj karti vari

Bijele stijene - Kuća 1967. god. - Izgradnja

janta prilaza preko *Stare Dulibe* označena je crtkanom linijom.

Prvo sklonište u Dulibi (*Stara Duliba*)

Sklonište je bilo smješteno pored šumske ceste (danas asfaltirane) koja početno vodi od Tomića, zaseoka pored Drežnice te izlazi na *Rudolfinu* na mjestu udaljenom od lugarnice u Mošunama oko 2 km. To je bila drvena baraka osposobljena marom članova HPD “Vihor” i HPD “Kapela”. Sklonište je izgrađeno 1979. god. iz veće barake koju je zajedno s lokacijom stavila na raspolaganje šumari ja Novi Vinodolski. Ona je također dala i temeljnu građu na koju je kuća postavljena. Sklonište se ne održava od 1991. god. kada je osposobljeno novo sklonište i danas je u funkciji, tzv. *Zelena kuća*.

Markacije - put za Bijele stijene

Novo sklonište u Dulibi (Zelena kuća)

Zbog dotrajalosti starog skloništa bilo je po trebno naći novo rješenje za smještaj, što je ostvareno zahvaljujući susretljivosti šumarije iz Novog, koja je odobrila korištenje dijela velike lugarnice pod Ričičkim bilom poznate pod imenom *Zelena kuća*. Tijekom 1990. god. u dvije radne akcije članova HPD "Vihor" i HPD "Kapela" osposobljene su dvije prostorije. U manjoj se nalazi peć i stol s klupom, dok je veća uređena u spavaonicu s 12 ležaja. Ostali dio lugarnice je neiskorišten te u nuždi može također poslužiti kao sklonište. Ispred kuće je velika cisterna s pitkom vodom. Sklonište održava Odbor KPP-a i u njemu je smješten žig KT-7.

Staro sklonište u Dulibi

Izleti iz skloništa

Označenom, novo markiranom stazom, moguće se uspeti do sjevernog vrha Kolovratskih stijena. Opis uspona vidi na str. 79 pri opisu varijante preko grebena Kolovratskih stijena. Ta je staza označena tijekom 2010. godine. Treba spomenuti da je prema novim mjerama sjeverni vrh (1099 m) nešto viši od južnog (1090 m) na

Prsti u Bijelim stijenama

kojem se nalazi kontrolna točka KT-8. U nastavku se može novo markiranom stazom za oko 1 sat hoda doći do južnog vrha s kontrolnim žigom. U povratku može se produžiti starom markacijom kojom za oko 1 sat hoda stižemo natrag do skloništa u Dulibi.

"Zelena kuća" - novo sklonište u Dulibi

SKLONIŠTE U DULIBI (KT-7) - KOLOVRATSKE STIJENE (KT-8), 1 h

Kolovratske stijene

Kolovratske stijene čine rastrgani stjenoviti greben dug oko 1 km. Ima dvije vršne točke. Jedna je na 1099 m/nm (sjeverna) a druga 1090 m/nm (južna). Južni vrh je izrazita stijena visoka između 15 - 20 m s vrlo lijepim liticama koje se naročito ističu u vrijeme kada šuma nema lišća. S vrha se pružaju lijepi vidici na cijelu Dulibu, kuću na Stalku, a preko nje na Veliku Javornicu. Veoma se lijepo vidi u pravcu jugoistoka vrh Alija i u daljini Velebit.

Od skloništa u Dulibi do južnog vrha Kolovratskih stijena na kojem se nalazi žig KT-8 moguće je doći dvjema markiranim stazama. Prva staza je lakša i njen se opis nalazi u svim dosadašnjim izdanjima vodiča.

a) Varijanta cestom, 1 h: Od skloništa u Dulibi markacija slijedi šumsku cestu u smjeru juga oko 2 km. Smjerokazom je označeno mjesto na kojem markacija napušta cestu u desno, u zapadnom smjeru idući vlakom uzbrdo oko 20 min. Inače, cesta nastavlja dalje te se njome može izaći na asfaltnu cestu Tomići - Alan. Iz Alana se može dalje nastaviti prema Krivom Putu ili produžiti na zapad prema Luci Krmpotskoj te dalje sve do jadranske ceste, odnosno Klenovice na moru. Od prestanka vlake staza se penje strmo u zavojima do prijevoja ispod južnog, vrha Kolovratskih stijena. Od skloništa do prijevoja ima 1

h hoda. Na prijevoju je uputno ostaviti naprtnjače, a zatim ići odvojkom desno, u sjevernom smjeru usponom kroz lijepo razvedenu stijenu te izaći na južni vrh Kolovratskih stijena, 10 min. Kutija sa žigom smještena je na stijeni tik ispod vrha.

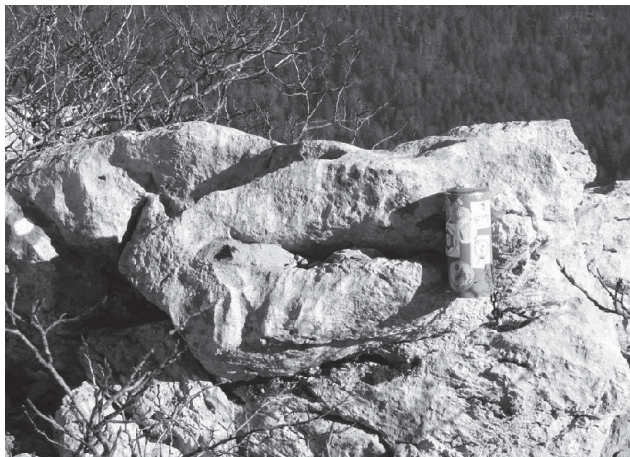
b) Varijanta grebenom Kolovratskih stijena, 1,5 h: (Put Želimira Kanture - *Krampusov put*).

Ovaj prilaz južnom vrhu je za htjevniji i preporuča se planinarima s iskustvom i boljom kondicijom a po težini je sličan dionici puta između Samarskih i Bijelih stijena. Stazu su izveli i markirali već spomenuti mlađi članovi HPD “Vihor” 2010. god. Od skloništa put prema grebenu Ko-

Bijele stijene - vlaka šumarije za izvlačenje posječenog drveća

lovratskih stijena započinje usponom u zapadnom smjeru širokom vlakom nasuprot samog skloništa. Nakon nekoliko minuta put skreće desno nešto užom strmijom vlakom i nakon oko 15 minuta staza skreće nalijevo i serpentinom izlazi na šumsku cestu i prijevoj između Ričičkog bila i Kolovratskih stijena. Staza nastavlja cestom u smjeru juga stotinjak metara, a zatim skreće lijevo i lijepo položenom stazom nakon desetak minuta izlazi na malu zaravan. Uz nju se s lijeve strane nalaze ostaci nekadašnjih ljetnih stanova primorskih stočara (od skloništa 40 minuta). Put odatle nastavlja prema jugu i ubrzo skreće lagano ulijevo i prolazeći kroz prirodni stjenoviti prolaz izbija na greben, kojim se za petnaestak minuta dolazi na najviši vrh Kolovratskih stijena, tzv. Sjeverni vrh (1099 m). Prije samog

Kolovratske stijene - vrh s kutijom za žig

vrha je lijep i razmjerno zahtjevan stjenoviti predio pa treba dobro pratiti markacije kako bi ga se što lakše prošlo. Staza se sa Sjevernog vrha blago spušta do najzahtjevnijeg dijela puta - procjepa u grebenu koji je ovdje najuži i iznosi svega nekoliko metara. Procjep je osiguran klinovima. Iza procjepa greben se opet širi, te se hoda po otvorenom, razvedenom pobočju i gotovo se čitavim putem može uživati u prekrasnim pogledima koji se pružaju na vrhove Velike Kapele s jedne i prekrasno Kolovratsko polje, Velebit i more s druge strane... a za lijepih dana još i mnogo dalje. Nakon otprilike 1 sat hoda od Sjevernog vrha dolazi se do Južnog vrha odnosno do markirane staze koja prilazi vrhu s južne strane lakšom varijantom. Južni vrh je svega nekoliko metara niži od sjevernog (1090 m), i na njemu se nalazi žig KT-8 KPP-a Kolovratske stijene. Od ove kontrolne točke trasa KPP-a nastavlja do Viništa i Klenovice postojećom markiranom stazom.

Bijele stijene s Klekom u pozadini

KOLOVRATSKE STIJENE (KT-8) - VINIŠTE (KT-9), 2,45 h

Kolovratske stijene

S vrha se valja vratiti do prijevoja, a zatim se spustiti niz brijeg, slijedeći markaciju prema jugoistoku do mjesta gdje staza čini zavoj udesno. Ovdje je važno raskrižje. U smjeru juga na stavkom vlake moguće je stići za oko 20 min do asfaltne ceste i do stare lugarnice, tzv. *Rušičke kuće*. To je ustvari bila velika šumska baraka koja je danas već potpuno propala. Pored kuće se nalazi velika cisterna puna vode dvojbene ispravnosti. Postoji namjera da se markacije KPP-a usmjere prema toj kući i u nastavku, obilazeći Kolovratsko polje s južne strane, ponovno dovedu na pri-

Bijele stijene - vrtache

jevoj ispod Černog vrha. Sadašnja markacija KPP-a od raskrižja skreće udesno, nizbrdo u zapadnom smjeru, do spoja s asfaltiranom šumskom cestom što od *Rušičke kuće* vodi preko Ričičkog bila u Dulibu. Cestom valja nadesno (na sjever) oko 800 m, a po tom skrenuti nalijevo i nastaviti stazom što se niz nekadašnje sjenokoše spušta u Kolovratsko polje. Još se i danas vide ostaci gromača koje su dijelile granice posjeda jer se u prošlosti ovdje intenzivno živjelo. Staza vodi kroz polje, pored lovačke čeke prema jugozapadu i zatim blago polulijevo sve do podnožja brda - Černi vrh. Ovdje nastaje prirodna udolina što se prostirala između bezimene kote 1038 s lijeve, južne strane i Černog vrha s desne, sjeverne strane. Staza skreće ulijevo (jug) te se u serpentinama uzdiže na sam prijevoj.

Nedavno je preko prijevoja izgrađena nova šumska cesta, koja kreće prema Sučevića bilu (jug). Inače, od *Rušičke kuće* probijena je također cesta koja južno zaobilazi Kolovratsko polje i od koje se izlazi na prijevoj ispod Černog bila, gdje se spaja sa spomenutom cestom. U sjevernom smjeru cesta vijuga grebenom prema Černom vrhu, zaobilazi ga s istočne strane i spaja se s cestom koja od *Rušičke kuće* presijeca Kolovratsko polje i produžuje mimo Zapatka i Ričičkog bila. Staza u nastavku prelazi novu cestu i slijedi nekadašnji gospodarski put. Samo 50 m ispred prijevoja s desne strane, kojih 10 koraka, u šumi je izuzetan vidikovac s pogledom na plavetnilo Jadrana. U nastavku ravno naprijed, na jug, te za oko 3 min izbijamo na proplanak s kojeg se lijepo vide nekadašnji plodni vrtovi Luke Krmpotske. Sada izrazito vidljivim putem ići oko

5 min pazeći da se kod smjerokaza kod gromače skrene udesno na zapad. Put inače dalje nastavlja prema Luci Krmpotskoj. Markacija se vidljivom stazom spušta u zavojima do doline i izbija na novosagrađenu cestu. Prijeći cestu i po ložitom stazom u zapadnom smjeru za 5 min izbiti na asfaltnu cestu Luka Krmpotska - Omari.

Luka Krmpotska

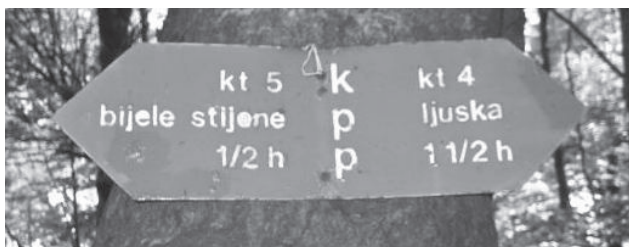
Od mjesta gdje KPP presijeca asfaltnu cestu, idući ulijevo, na jug (10 min), nalazi se zaselak Luka Krmpotska. Tu su preostale jedino kuće u kojima danas živi samo par stalnih stanovnika. U selu je lovački dom, da nas ugostiteljski objekt u zakupu Zvonka Kalanja, u ko-

KT-09 Vinište 300 m

jem se može dobiti preko ljeta piće i hrana. Ako se ode do lovačkog doma, nije se potrebno vraćati do markirane staze, već od doma ići približno 100 m naprijed u smjeru juga, gdje cesta dotiče brdo, a zatim skrenuti s asfalta udesno, na zapad, i nekom od vidljivih staza okomito preko brda spuštati se na drugu, jugozapadnu stranu, sve do zaselka Bačići, u kome nema stalnih stanovnika. Ovdje postoji cisterna s dobrom vodom.

KPP nastavlja ravno preko ceste Luka Krmpotska - Omari ostavljajući lijepo uređenu vikendicu s desne strane te slijedi dobro vidljivu i označenu stazu, koja poludesno, jugozapadno vodi prema kamenoj glavici. S kamene glavice vidi se zaselak Bačići, do kojeg vodi zmijolika asfaltna cesta. Od Luke Krmpotske do Zadrinka dolazi se približno za 30 min. U Zadrinku valja asfaltom udesno, sjeverozapadnim smjerom, te se približno za 20 min stiže u zaselak Drsnik. Selo je napušteno, no postoji jedna uzdržavana kuća, povremeno nastanjena. Pored te je kuće i cisterna s pitkom vodom, koja je, na žalost, veći

Markacije - na KPP-u

dio godine za ključana. Cestom ići do zadnje ruševne kuće i tada markacija zakreće ulijevo u zapadnom smjeru, na vidljivi seoski put, koji u serpentine vodido velikog proplanka preko kojeg je nedavno izgrađen makadamski put. Markacija prelazi cestu te vijuga kroz mladu borovu šumu, koja je danas neusporedivo viša od one što smo je zatekli pri trasiranju puta 1979. god. S lijeve se strane vidi suhozid, a preko njega posađena visoka borova šuma. Kada se put približi najbližoj točki suhozida, ulijevo, na zapad, odvaja se staza na vidikovac - *Kita* (kota 657). Ostavite naprtnjaču i pođite pogledati nezaboravan vidik na Velebit, otoke, Klenovicu, na stari grad Ledenice i slikovito sklonište u Viništu. U nastavku valja slijediti put što vijuga između ograda nekadašnjih plantaža borove šume da bismo se na kraju, polagano se spuštajući kroz visoku makiju, zaustavili pred kućom u Viništu (25 min).

KT-10 Klenovica

VINIŠTE (KT-9) - KLENOVICA (KT-10), 45 min

Vinište

Danas je to pusto selo s dvije sačuvane kuće. U rujnu 1981. g. umrla je 76-godišnja Anka Komadina, posljednji stanovnik Viništa. Razumijevanjem tadašnjeg SIZ-a socijalne zaštite Novi Vinodolski, kuća u kojoj je živjela pokojna Anka Komadina dana je na korištenje društvima HPD "Vihor" i HPD "Kapela". Do 1989. g. kuća je bila otvoreno sklonište. Te godine, u više radnih akcija, dograđen je dio kuće, obnovljen krov te uređena prizemna prostorija, ranije drvarnica bake Anke. Danas je u gornjem

Markacije - MPP - Mrkopaljski planinarski put

dijelu dom s dvije prostorije. U prvoj je prostoriji kuhinja, koja služi i kao dnevni boravak, dok su u odvojenoj, manjoj prostoriji smješteni skupni ležajevi za 16 osoba. U domu se nalazi peć i sav nužan pribor. Rasvjeta je izvedena pomoću fotonaponskog modula i akumulatora.

Ispred kuće je lijepo dvorište popločano kamenom, s ugrađenim stolom i velikim roštiljem. Pored kuće prema jugu, izgrađeno je sklonište, stalno otvoreno u kojem se prolaznici mogu zaštititi od vremenskih nepogoda a po potrebi prespavati. Zapadno pored kuće, prema moru, lijepe su livade s posađenim smokvama i višnjama. Pogodno je za kamping. Ispred ulaza u sklonište smještena je lijepo obzidana cisterna, izgrađena 1856 g., a obnovljena marom članova društava 1990. g. Domom i skloništem

Markacije - na Boce

upravlja Odbor KPP-a. Boravak u domu moguć je uz najavu. Od 1997. g. uvedena su ljetna dežurstva u domu, tako da je moguće provesti nekoliko dana u prelijepom ambijentu primorskog ugođaja. Boravak u domu s malom udaljenosti od mora (40 min) omogućuje pravo planinarsko ljetovanje. Za sve obavijesti javiti se na adresu bilo kojeg društva iz Odbora KPP-a.

Izleti iz doma

Stari grad Ledenice (1,30 h) - djelomično markirano groblje. Na groblju pored Ledenica, ispod starog grada, je i grob Anke Komadine uređen od planinara.

Markacije Klenovica-Vinište

U nastavku se Kapelskim planinarskim putem prolazi pored cisterne te se preko terasa nekadašnjih vrtova spušta u jugozapadnom smjeru do makadamske ceste, koja povezuje uzdužno Ledenice s Drinkom. Ta cesta izlazi u smjeru Drinka na asfaltnu cestu Alan - Jadranska cesta, a u smjeru Ledenica na cestu Novi Vinodolski - Ogulin. Nasuprot mjestu gdje markacija izlazi na makadamsku cestu nalazi se usamljeni veliki bor, ispod kojeg je kapelica sv. Karmele, gdje je baka Anka Komadina nalazila svoj utok i mir. Pored kapelice se odvaja markirani put (*Jurin put*) kojim se za oko 30 min stiže na magistralu u mjesto Kalanj u kojem se nalazi i autobusna stanica. Markacija ide cestom na jug oko 50 m i zatim skreće nadesno u smjeru mora, na zapad, vidljivom stazom i putokazom. Put vodi s lijeve strane vododerine i ide naniže usporedno s njome prema moru, da bi na kraju, prošavši pored suhozida, skrenuo desno do dna obrasle vododerine i prošao kroz propust (tunel) ispod Jadranske ceste. Na raskrižju s asfaltnom cestom ići desno, približno 300 m, a zatim lijevo, nizbrdo asfaltnim putom, spustiti se do gostionice "Pod orajem", koja se nalazi na samoj obali mora. Ispred gostionice je nepresušan izvor, koji neposredno utječe u more. Na ogradi pored gostionice, odnosno trgovine, bit će smješten lijepo oblikovan pregledni plan KPP-a, dar našeg prijatelja, akademskog slikara Antona Bičanića. U gostionici "Pod voltom" nalazi se i žig KT-10.

Klenovica

Nekad malo, ljupko, turističko-ribarsko mjesto. Danas je izgrađeno mnogo novih kuća, pretežno za odmor. Udaljena je 6 km od Novog Vinodolskog i 23 km od Senja. Klenovica ima i omanji hotel "Vila Lostura", a moguće je prespavati i u privatnom smještaju. U neposrednoj blizini hotela, uz obalu, ima autokamp i konoba.

Neuređena kuća u Viništu, prije 1989. god.

Pristup:

Zagreb - Gornje Jelenje - Novi Vinodolski (lokalni autobus vozi do Klenovice)

Zagreb - Rijeka (vlak ili autobus) - Crikvenica - Novi Vinodolski (lokalni autobus do Klenovice)

Zagreb - Senj (autobus), lokalnim autobusom do Klenovice

U Klenovici završava (ili započinje) Kapelski planinarski put. Povratak iz Klenovice najbolje je planirati autobusom, koji staje na izlasku ceste iz Klenovice na Jadransku magistralu.

Uređena kuća - novo sklonište i dom u Viništu

LITERATURA

- V. Blašković:** *Bijele stijene*, Naše planine, PSH, Zagreb, 1949.
- K. Bošnjak:** *Acta Botanica*, Botanički zavod, Zagreb, 1931.
- V. Cvetišić:** *Na Bijelim stijenama*, Hrvatski planinar, HPD, Zagreb, 1922.
- V. Cvetišić:** *Na Bijelim stijenama*, Sa planina i gora, HPD, Zagreb, 1925.
- B. Gušić:** *Samarske i Kolovratske stijene*, Hrvatski planinar, HPD, Zagreb, 1926.
- D. Hirtz:** *Prirodni zemljopis Hrvatske*, Matica Hrvatske, Zagreb, 1905.
- M. Hirtz:** *Samarske stijene*, Hrvatski planinar, HPD, Zagreb, 1932.
- E. Kumičić:** *Bjelolasica*, Naše planine, PSH, Zagreb, 1950.
- J. Poljak:** *Kolovratske stijene*, Hrvatski planinar, HPD, Zagreb, 1933.
- Ž. Poljak:** *Planine Hrvatske*, PSH, Zagreb, 1986.
- Ž. Poljak:** *Vodič po Gorskom kotaru*, PSH, Zagreb, 1962.
- Z. Smerke:** *Bijele i Samarske stijene*, NIŠRO, Varaždin, 1981.

KT-1 MATIĆ-POLJANA

KT-2 BJELOLASICA

KT-3 SAMARSKE STIJENE

KT-4 LJUSKA

KT-5 BIJELE STIJENE

KT-6 VELIKA JAVORNICA

KT-7 DULIBA

KT-8 KOLOVRATSKE STIJENE

KT-9 VINIŠTE

KT-10 KLENOVICA

